

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΘΕΡΙΣΜΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2017

ΝΕΦΕΛΗ / ΘΕΑΤΡΟ / ΑΠΑΝΤΑ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Δημήτρης Δημητριάδης, *Θερισμός*

Στο εξώφυλλο: Σχέδιο του Δ. Δημητριάδη από τα *Τετράδια*

Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας

ISBN: 978-960-504-187-8

Για την ελληνική γλώσσα:

© 2017, Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ και Δημήτρης Δημητριάδης

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80

τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093

e-mail: info@nnet.gr

www.nnet.gr

Ο Θερισιμός ανέβηκε στις 23 Μαρτίου 2017 στη Νέα Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου με τους εξής συντελεστές:

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Τάρλου
Σκηνικά – Κοστούμια: Ελένη Μανωλοπούλου
Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου
Μουσική: Κατερίνα Πολέμη
Κινησιολογία: Κορίνα Κόκκαλη
Βοηθός σκηνοθέτη: Δήμητρα Κουτσοκώστα

Διανομή:
Ρουμί: Περικλής Μουστάκης
Ασσούρ: Νίκος Ψαρράς
Ζουζού: Άννα Μάσχα
Λίκρα: Αλεξία Καλτσίκη
Μπόννα: Μάρω Παπαδοπούλου

ΤΟΣΟ ΜΑΚΡΙΑ ΤΟΣΟ ΚΟΝΤΑ

*Τι μπορεί να μάς βοηθήσει
σ' αυτόν τον κόσμο, υπάρχει κάτι;*

Όλα ξεκίνησαν από μια ειδυλλιακή φωτογραφία διακοπών. Χαρούμενα πρόσωπα, ηλιοκαμένα, καλλίγραμμα σώματα γύρω από μια πισίνα σ' ένα ακριβό ξενοδοχείο. Ηδονιστική ατμόσφαιρα. Τόσο ακραία ηδονιστική που μόνο το αντίθετό της μπορεί να κρύβει. Τόσο ακραία ειδυλλιακή που ένας συγγραφέας σαν τον Δημητριάδη δεν θα μπορούσε παρά να επιφυλάσσει στους ήρωές της τη χειρότερη μοίρα. Ποιοι είναι αυτοί οι τόσο ανέμελοι τύποι που απολαμβάνουν τις διακοπές τους; Ποιοι είμαστε εμείς μπροστά στη θάλασσα που ατενίζουμε στοχαστικά τον ορίζοντα, μ' ένα απαλό αεράκι να μας χαϊδεύει το πρόσωπο; Τι συμβαίνει μέσα στο μυαλό μας ενώ το σώμα φαίνεται ν' απολαμβάνει νωχελικά τον ήλιο, την επαφή με τη φύση, την αρμονία του τοπίου;

Μετά τον Κυκλισμό του τετραγώνου, ο Δημητριάδης επανέρχεται στο προσφιές του θέμα, στο Λάθος που θεμελιώνει την ανθρώπινη ύπαρξη –όπως η Αμαρτία τη μοίρα των πρωτοπλάστων–, για να δώσει με τον Θερισμό άλλο ένα φιλοσοφικό έργο, διατυπωμένο με σπάνια θεατρική καθαρότητα. Ακόμα και τα δυσύλλαβα, παιχνιδιάρικα ονόματα των πρωταγωνιστών –Ζουζού, Λίκρα, Μπόνα, Ασσούρ και Ρουμί–, που «τιτιβίζουν» ως άλλα πουλιά του Παραδείσου σ' ένα ονειρεμένο περιβάλλον στην άλλη άκρη του κόσμου ενώ η πραγματικότητα τους επιτίθεται ύπουλα και ανελήετα μέσα από κινητά τηλέφωνα, είναι έτσι επιλεγμένα ώστε να εντείνουν την αμφισημία μεταξύ Κόλασης και Παραδεί-

σου, το μεταίχμιο μεταξύ της απόλαυσης και του πόνου όπου ακροβατούν ερήμην τους.

Πόσο μακριά πρέπει να πάει κανείς για να αποφύγει τις παθογένειες της ζωής του, τις εμμονές και τα λάθη του, το επαναλαμβανόμενο μοτίβο της βασανιστικής του καθημερινότητας; Αυτό το έργο δίνει μια σπαρακτική και απεγνωσμένη απάντηση.

Δεν κρύβει όμως ταυτόχρονα τον πειρασμό του συγγραφέα να πιστέψει και σε κάτι άλλο –όπως το ζεν και η ανατολική φιλοσοφία λόγου χάριν–, στην προοπτική μιας ειρηνικής αποδοχής του θανάτου. Όμως και αυτά τα βρίσκει εντέλει φτωχικά, όπως ο καβαφικός Οδυσσεάς τη δική του Ιθάκη, εφόσον, όσο κι αν συγκρούεται με τον εαυτό του, αρνείται τελεσίδικα να αποδεχτεί το Γεγονός, που είναι ούτως ή άλλως αναπότρεπτο, ως Τέλος αλλά και ως Φθορά και Οδύνη. Αρνείται τη συμφιλίωση, αρνείται τη συνθηκολόγηση. Δεν θα παραδεχτεί ποτέ γαλήνια τον θάνατο και την πορεία προς αυτόν ως προϋπόθεση της Ζωής, μιας ζωής που συνεχίζει και θα συνεχίζει και μετά από μας. Μόνον ως γκρέμισμα του Προσώπου – που είναι μοναδικό και αναντικατάστατο. Ως Θερισμό: τιμωρία για μια λειψή και ανεπαρκή ύπαρξη, βίαιη αποκοπή από τη μήτρα της Απόλαυσης που ποτέ δεν χόρτασε. Δεν είναι τυχαίο ότι διαδραματίζεται (ο θερισμός όπως και το έργο) στο τέλος του θέρους, σαν επιβεβαίωση του κοντράστ αυτών των δύο εννοιών –Τέλος και Θέρος–, σαν θυμωμένη αναμονή ενός ουτοπικού καλοκαιριού που ποτέ δεν θα τελειώσει.

Δήμητρα Κονδυλάκη
7 Μαρτίου 2017

*Αν το σκεφτείς καλύτερα, κολυμπάμε στην άμμο.
Είμαστε ψάρια κι όμως πνιγόμαστε.*

James Dean

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΡΟΥΜΙ
ΑΣΣΟΥΡ
ΖΟΥΖΟΥ
ΛΙΚΡΑ
ΜΠΟΝΑ

Ευρύχωρη βεράντα, περιφραγμένη με κάγκελο από λυγαριά, έχει θέα στον κόλπο του Ακαπούλκο. Πλημμυρισμένη με θηριώδη εξωτικά λουλούδια, μανόλιες και αζαλέες, σε τεράστιες γλάστρες.

Εκτός από τον Ρουμί, ο οποίος φοράει ελαφρύ παντελόνι, πουκάμισο και σανδάλια, ο Ασσούρ και οι τρεις γυναίκες φορούν μόνο τα μαγιό τους και είναι ξυπόλυτοι.

Ο Ασσούρ κάθεται στο φαρδύ παραπέτο τής περίφραξης, όπως και η Μπόνα, ενώ ο Ρουμί είναι σχεδόν ξαπλωμένος σε μία σεζ λονγκ. Η Ζουζού και η Λίκρα κάθονται, η πρώτη σε μία πολυθρόνα βεράντας, η δεύτερη σε μία ξαπλώστρα.

Το φως είναι σχεδόν εκτυφλωτικό – δεν υπάρχει ίχνος σκιάς. Όλοι κρατούν ένα ποτήρι με χυμό ή αλκοόλ.

Εδώ κι εκεί καπέλα και τσάντες τού μπάνιου. Το δάπεδο είναι στρωμένο με φοινικόφυλλα.

Οι τρεις γυναίκες, που δίνουν την εντύπωση είτε ότι μόλις γύρισαν απ' το μπάνιο και έχουν φρεσκαριστεί είτε ότι ετοιμάζονται να φύγουν για κολύμπι, έχουν εξαιρετικά περιποιημένη εμφάνιση, από τα μαγιό, deux pieces ή ολόσωμα, που φορούν, μέχρι την κόμμωση και τα κοσμήματά τους. Το ίδιο ισχύει και για τους δύο άντρες, ο Ρουμί με το άψογο πουκάμισο και πανταλόνι και τα ακριβά σανδάλια, ο Ασσούρ, που κι αυτός μοιάζει να γύρισε μόλις απ' την θάλασσα ή ότι σε λίγο θα πάει να βουτήξει, με το καλογουαλισμένο σώμα του, τα άψογα χτενισμένα μαλλιά του, το σινιέ μαγιό και το πανάκριβο ρολόι.

Όλοι αστράφτουν από ευεξία.

Μακρινοί θόρυβοι από παραλία, ανάκατες ελαφρές μουσικές και φωνές κολυμβητών.

Περνάει αρκετή, ως πολλή, ώρα μέχρι να μιλήσει η Ζουζού, και στο διάστημα αυτό κοιτάζονται, χαμογελούν, σιγοτραγουδούν ή απλώς σιωπούν πίνοντας ή μένοντας με το βλέμμα απλανές, με έκφραση απόλυτης απάθειας ή απουσίας οποιασδήποτε έκφρασης. Ακόμη και οι στάσεις των σωμάτων τους δείχνουν μία απουσία ή βαθιά αμηχανία, κάτι ανάμεσα στην δυσανασχέτηση και την ακαμψία.

Χτυπάει το κινητό τής Ζουζούς.

ZOYZOY

Ναι - έλα - εδώ είμαστε - τι πού, στο Ακαπούλκο - δεν - δεν σ' ακούω καλά

ΡΟΥΜΙ

Η Σέλμα;

ZOYZOY

(τού κάνει νόημα «ναι»)

Στην βεράντα - τού ξενοδοχείου βέβαια - απερίγραπτο - όλα μπροστά μας - πιάτο ο κόλπος - τι; - δεν - αχ σ' έχασα

ΡΟΥΜΙ

Δώσ' την σ' εμένα

ZOYZOY

(τού κάνει νόημα «περίμενε»)

Μ' ακούς; - θα - σ' έχασα πάλι - σου δίνω

(Δίνει το κινητό στον Ρουμί).

ΡΟΥΜΙ

Έλα, κουκλίτσα μου – πώς περνάς – α ναι; – εμείς ένα όνειρο
– ε τι να σου κάνω – πραγματικά χάνεις – Χόλλυγουντ και
βάλε

(Η Ζουζού τού κάνει νόημα «μην τής λες τέτοια»)

Καλά, μιλάμε για – εντάξει, μωρό μου – θα σε πάρω κι εγώ,
να είσαι

*(Κοιτάζει το κινητό που έκλεισε απ' την άλλη πλευρά, το
κλείνει και το δίνει στην Ζουζού).*

ΖΟΥΖΟΥ

Το έκλεισε; Εμ βέβαια, με τέτοια που κάθεσαι και τής λες
πώς να μην

ΡΟΥΜΙ

Κι εσύ άρχισες

ΖΟΥΖΟΥ

Εγώ δεν τής είπα ότι χάνει που δεν είναι μαζί μας και για
Χόλλυγουντ

ΡΟΥΜΙ

Ε καλά τώρα, το ύφος αρκεί – πάρ' την να την καλμάρεις

ΖΟΥΖΟΥ

Άσε, αργότερα

ΡΟΥΜΙ

Λίγο θέλει για να τα κάνει όλα

ΖΟΥΖΟΥ

Μην το πεις *(Τού κάνει νόημα «πρόσεχε»)* Τα ζαλίσαμε τα
παιδιά με τα δικά μας *(Στους άλλους)* Σάς ζαλίσαμε ε;
(Κανείς δεν απαντάει.

Σιωπή διαρκείας.

Χτυπάει το κινητό τού Ασσούρ. Το ανοίγει).

ΑΣΣΟΥΡ

Γεια σου, αγόρι μου – πολύ καλά – ε πού, δεν ξέρεις; – τι; –
καρτ ποστάλ, και λίγα λέω – μια θάλασσα – κατεβαίνουμε
σε λίγο για μπάνιο – το ποτό μας πίνουμε – εντάξει, θα σε
πάρω κι εγώ – σού δίνω και
(Δίνει το κινητό στην Λίκρα).

ΛΙΚΡΑ

Έλα, αγάπη μου – μάς λείπεις – θα σού φέρουμε φωτογρα-
φίες – τι; – καλά, καλά, μην κάνεις κι έτσι – τα λέμε – φι-
λάκια, Αντελίνο μου
(Κλείνει το κινητό και το δίνει στον Ασσούρ).

ΑΣΣΟΥΡ

Τι είπε

ΛΙΚΡΑ

Τι να είπε

ΑΣΣΟΥΡ

Δηλαδή;

ΛΙΚΡΑ

Τα δικά του, τι άλλο
(Σιωπή διαρκείας).

ΜΠΟΝΑ

Δεν κατεβαίνουμε;

ΖΟΥΖΟΥ

(στην Μπόνα)
Είσαι καλά;

ΜΠΟΝΑ

Καλά είμαι καλά

Σαν να έχεις ΖΟΥΖΟΥ

Δεν έχω τίποτε ΜΠΟΝΑ

Σαν να μού φάνηκε ΖΟΥΖΟΥ

Κι εμένα ΛΙΚΡΑ

Μπας και ΖΟΥΖΟΥ

Μια χαρά είμαι ΜΠΟΝΑ

Εμένα μού λες; ΛΙΚΡΑ

Περιμένεις ε; ΖΟΥΖΟΥ

Α δεν πήρε ακόμη; ΛΙΚΡΑ

Όχι ΜΠΟΝΑ

Τον αλήτη τον ΛΙΚΡΑ

Θα πάρει θα πάρει ΖΟΥΖΟΥ

ΜΠΟΝΑ

Ναι πώς

ΛΙΚΡΑ

Αχ να τον είχα μπροστά μου, θα τον

ΖΟΥΖΟΥ

Όχι, θα πάρει, το θέμα όμως
(Σιωπή διαρκείας).

ΜΠΟΝΑ

Εγώ κατεβαίνω

ΡΟΥΜΙ

Τελειώνουμε το ποτό μας και
(Σιωπή διαρκείας.
Χτυπάει το κινητό τής Μπόνας).

ΖΟΥΖΟΥ

Είδες;
(Η Μπόνα το ανοίγει).

ΜΠΟΝΑ

Ακούω - ναι - α - δηλαδή; - δεν καταλαβαίνω - α - όπως
θες - αυτό δεν το ξέρω - αν όμως τι; - όχι - καλά
(Η Μπόνα κλείνει το κινητό της.
Σιωπή διαρκείας).

ΛΙΚΡΑ

Λοιπόν, δεν πάμε;
(Σιωπή).

ΡΟΥΜΙ

Να φωνάξουμε τον Μασμιλιάνο να μάς παίξει κάτι;

ΖΟΥΖΟΥ

Καλή ιδέα
(Σιωπή διαρκείας).

ΑΣΣΟΥΡ

Τελικά αυτό είναι (Κανείς δεν αντιδρά) Το νόημα (Κανείς
δεν αντιδρά) Και πόσοι δεν το έψαξαν (Κανείς δεν αντιδρά)
Τελικά αυτό είναι

ΡΟΥΜΙ

Ποιό

ΑΣΣΟΥΡ

Το νόημα

ΡΟΥΜΙ

Α

ΑΣΣΟΥΡ

Και το ψάχνουν - ακόμη το ψάχνουν - ποτέ δεν έχει σταμα-
τήσει αυτό

ΡΟΥΜΙ

Τι

ΑΣΣΟΥΡ

Να ψάχνουν - ανέκαθεν αυτό γίνεται, από καταβολής. Και
τι δεν έχουν πει - τι δεν έχουν βρει
(Σιωπή)
Η ουσία όμως είναι μία και δεν αλλάζει

ΡΟΥΜΙ

Δηλαδή;

ΑΣΣΟΥΡ

Ότι δεν είπαν τίποτα - αυτή είναι η ουσία - και τίποτα δεν

βρήκαν – απολύτως τίποτα, όσο κι αν έψαξαν, όσα κι αν σκέ-
φτηκαν

(Πίνουσι)

Κανείς δεν έφτασε στο σημείο να πει κάτι κι αυτό να είναι –
ας πούμε – εκείνο που

ΡΟΥΜΙ

Που;

ΑΣΣΟΥΡ

Το ζητούμενο τέλος πάντων

(Σιωπή)

Είπαν πως το βρήκαν αλλά

(Σιωπή)

Και τι δεν έγραψαν – σ' Ανατολή και Δύση – από αρχαιοτά-
των χρόνων – γνωστά όλα αυτά αλλά δεν θα έπρεπε-;

ΛΙΚΡΑ

Αχ Ασσούρ έλα τώρα

ΑΣΣΟΥΡ

Όχι είναι καιρός να το θέσουμε επί τάπητος επιτέλους και
να δούμε

ΛΙΚΡΑ

Καλά, άλλη ώρα

ΑΣΣΟΥΡ

Εγώ τώρα τα σκέφτομαι καθαρά όλ' αυτά, καθαρότερα από
ποτέ, και λέω

ΛΙΚΡΑ

Να μη λες

ΖΟΥΖΟΥ

Μα άφησέ τον, κάτι προσπαθεί να πει

ΛΙΚΡΑ

Ναι, προσπαθεί, πάντα προσπαθεί, δεν κάνει και τίποτ' άλλο

ΖΟΥΖΟΥ

Πες το, χρυσέ μου, μην τής δίνεις σημασία, πες το, θέλω τόσο πολύ να το ακούσω

ΜΠΟΝΑ

Εμένα, με συγχωρείτε αλλά αυτήν την στιγμή, πώς να σάς πω, δεν

ΖΟΥΖΟΥ

Μπόνα

ΜΠΟΝΑ

Αυτό το θέμα

ΛΙΚΡΑ

Καλά λέει, δεν είναι η στιγμή, δεν είναι καθόλου

ΜΠΟΝΑ

Το μόνο που θέλω, το μόνο, είναι να βουτήξω

ΖΟΥΖΟΥ

Αχ ναι κι εγώ, το θέλω τόσο

ΜΠΟΝΑ

Και να μην ξαναβγώ

ΖΟΥΖΟΥ

Τι πράγμα

ΜΠΟΝΑ

Να μείνω εκεί